

baade Tilsynsraad og Direktion, men i § 35 siger, at i Selskaber, „hvor der ikke findes noget Tilsynsraad“, skal Revisionsprotokollen oplæses paa Generalforsamlingen. Det er vist ikke ganske rigtigt, men det er en Bagatel, som meget let kan rettes.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) talte om et Par Forhold, jeg ogsaa vil omtale. Det var navnlig Spørgsmaalet om Generalforsamlingers Offentlighed. Der stilles nu almindeligt det Krav, at Pressen skal have Adgang til alle Generalforsamlinger, og det beror paa, at Bladene har en Pligt til at bringe Meddelelser om, hvad der sker. Men naar det kræves af Bladenes Læsere, er det i Regelen paa Grund af Aktionærernes Mågelighed, fordi de ikke gider gaa til de Generalforsamlinger, hvor de skulde være, fordi de ikke gider varetage deres Interesser selv og skaffe sig de Oplysninger, de virkelig kan faa paa anden Maade, og saa faar de dem trykte ind ad Døren. Men jeg giver det ærede Medlem, der før talte, Ret i, at naar man har den Offentlighed, faar Aktionærerne i Virkeligheden mindre Besked med deres egne Sager, end de ellers kunde faa, for man kan ikke staa for aabne Døre og fortælle sine Konkurrenter, hvad man har i Sinde at gøre, hvorfor man gør dette, og hvorfor man undlader hint. Det kan man gøre for lukkede Døre for Aktionærerne, men ikke avertere det til Efterretning for sine Konkurrenter i Ind- og Udland. Men den Slags Ting behøver der ikke at være Tale om i Lovforslaget, det kan de paagældende enten sikre sig gennem Vedtægterne, eller ogsaa kan de bestemme for det paagældende Tilfælde, at Pressen ikke har Adgang til Generalforsamlingen.

Endelig benyttede det ærede Medlem, hvis jeg forstod ham ret, netop den Vending, at Lovforslaget ikke tilsigtede at give Beskyttelse for Aktionærer, men der er en anden Beskyttelse, nemlig Beskyttelse af Aktionærer fra Aktionærers Side, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, er jeg enig med ham deri, at der er et Forhold, man nok kunde tænke lidt paa ved denne Lejlighed. I de store Aktieselskaber, i alle Tilfælde de Aktieselskaber, hvis Aktier er noterede paa Børsen, vil man som Regel kunne dele Aktionærerne i de kapitalanlæggende Aktionærer og Spekulanterne. De kapitalanlæggende Aktionærers Interesser rækker ud over Dagen, rækker længere frem, for dem drejer det sig ikke om, hvorvidt de faar 6, 7 eller 8 pCt. i Udbytte, eller 2 pCt. mere eller mindre denne ene Gang. For dem drejer det sig om Selska-

bets Konsolidering og Aktiernes indre Værds Forøgelse lidt efter lidt ved fornuftig Udbyttefordeling. Anderledes med Spekulanter, der i Dag køber 200,000 af et eller andet Papir og belaaner det med saadant noget som 90 pCt., de er kun interesserede i 8 à 14 Dage, men falder i disse 8 à 14 Dage en Generalforsamling, kan de gribe ind og gøre gældende en Ret, der i Virkeligheden er meget stærkere end den, der burde tilfalde dem. Det kunde efter min Mening ordnes derved, at man — hvad der kun er antydet i Kommissionsforslaget, men ikke blev ført ud i den Konsekvens, jeg kunde ønske det — sagde, at paa Generalforsamlingen har kun Aktionærer, hvis Aktier er noterede paa Navn, indenfor en vis Periode, 2 eller 3 Maaneder før selve Generalforsamlingen, Stemmeret. Man kender det i mange Selskaber. Derved vil man i de fleste Tilfælde kunne forhindre, at de store Spekulanter kaster sig ind paa en Generalforsamling til Skade for mange andre, deriblandt for dem, som netop har anlagt deres Formue i dette eller hint Papir for at faa vedvarende Udbytte deraf. Det kan siges, at man kan ikke absolut forhindre det, men man kan vanskeliggøre det, for mange Vekselerere eller Banker, som har belaaet disse Papirer, vil ikke gøre det, som de ganske vist kan lade være: lade Papirerne notere. De vil sige til Spekulanterne: Nej, vi belaaner kun Ihænderhverpapirer. Ved at indføre den nævnte Bestemmelse vilde man opnaa, at der paa Generalforsamlingerne kun mødte de Folk, som i Længden har knyttet deres Interesser til det paagældende Selskab. Jeg tror, det er en Tanke, som er værd at overveje, jeg mener, det er en af de Veje, ad hvilke man bedst kunde ramme Jobberiuvesenet.

Jeg skal slutte med at ønske Lovforslaget en god Gang gennem Rigsdagen. Desværre er det jo nu noget sent paa Samlingen, og der er ikke megen Udsigt til at faa det gennemført i denne Samling. I hvert Tilfælde takker jeg Ministeren. Jeg kan forstaa, at han med det Kendskab, han har til Sagen, har ønsket at yde sit Bidrag og fastslaa, at der virkelig nu fra en Ministers Side er gjort, hvad der kan gøres, for at give den et saa kraftigt Stød fremad som muligt.

Deuntzer: Den ærede foregaaende Taler henlede Opmærksomheden paa, at det foreliggende Lovforslag er, selv om man blot ser hen til den ydre Form, nemlig Antallet af Paragraffer, en hel Del mere kortfattet end det tidligere. Dette er vist ikke